

Ἐν τῇ ἀστυκῇ ἰσοδω τοῦ Ἑλλήνων ^{Σ. Λαμπαρῶν}
 εὐόνου ἴσως τῆς Καλλιόπης ἔκειτο ἡ πόλις. ^{Πόλις ἢ}
 αὐτῆ. Ἄν τῆς Κριθώτης ἦτο ἡ ἑσπερία ὄνομα. ^{Θέσμις}
 οἷα τῆς Καλλιόπης, ὅσαρ δὲ γαίνεται ἀ- ^{Θρακίη}
 κριβί, ἀ' οὐ ἢ ὁ Διέ. Βυζάντιος ἢ πρό ^{ἢ Ἰωνίος}
 αὐτοῦ ὁ Πλίνιος μυχωρισμένως διαμαρτά- ^{συ. 122}
 νοσον ἰματέρων, ὡς ἐν τῇ ἐπι Καλλιό- ^{ἡδύται}
 πης ἐίχθη, δὲν ἔκειτο ὅπως μακρὰ ¹⁹²⁹
 ἕξωται, ἀσείχους τῆς καρδίας οὐδοῖμον
 ἢ οὐδοῖα? ἀναφορῆς ἐν τῷ τοῦ Σουάνου ὡς με-
 μνη, οὐδ' ἀσείχους ἐν τῷ Ἑλληνιστοῦ πρό τῆς
 Πρωονίδα, μετὰ τῆς Κριθώτης ἢ ἀπὸ τῆς Παυλίας³,
 ὁμοίως δὲ ἢ ἰσὶ τοῦ Σουάνου χίου γράγοντος:
 εἴ ἐστι Κριθώτη πόλις ἐκ Παυλίας
 γίγονσι ἢ γαίνας δι' Μυριάδων κλίσαι.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

"Οἱ κλίμαρα ἔοχε τὸν Μυριάδων προσιπυροῦται
 ἐν τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ ἀρχαιοτέρου ἰστοριογράφου Ἑλλανί-
 νου, τοῦ Μύλυχναιον, διασωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἄρπο-
 κρατίωνος, ἀναγέροντος « Κριθώτη μὲν πόλις τῶν ἐν Χερ-
 ρονήσῳ, παρὰ γαίαν Ἑλλάδος ἐν ἑσπερίᾳ Τρωϊκῶν,
 ἔσπερος δὲ ἐν τῇ ἑσπερίᾳ γασὶν αὐτῆς κατοικεῖσθαι ἰσὶ

1. Ἐπιθ. ἀρ. σ. 115. - Plinij ἰσθ. ἀν. IV, 18.
 2. Διέ. Βυζαντ. ἐν λ. « Κριθώτη πόλις Ἑλληνιστοῦ, οὐδοῖμοντα
 • οὐδοῖα ἀσείχους τῆς καρδίας, τὸ ἔθνος Κριθώσιος».
 3. Σουζ. Περ. 67. -

Κριθωτή.

Ἀθηναίων τῶν μετὰ Μηλιάδου ἐπι παραγομένων». Ἀ-
 νακρητιστὸν ἔδω, ὅτι ἢ ἡ κοιλία αἴτω, ὡς ἢ αἰ κοιλί-
 ελαι τῆς Θρακίας Χερρονήσου αἰωνίῳ ἀπὸ Ἀθη-
 ναίων, οἵτινες παρὸς τὸν δίκαιον τὸ ἐδικαίον
 περὶ αἰτῶν, ὡς ἰδίων χωρῶν, δὲ ἢ ὁ Δημοδότος
 ἐν τῷ παρὰ Χριστοφάνου 4 γέγραπτο τοῖς Ἀθηναίοις «ἐπὶ
 ὑπόλοιπα τῶν ὑπελείπων χωριῶν Κριθωτῶν ἢ Ἐλαιούλας». AKAΔHMIA AΘHNΩN
 Νομισματολόγοι ἀρχαῖοι τῆς Κριθωτῆς εἰκοσιπέντε
 μεγάλῃ δυνάμει ἢ ἄλλῃ Ἀθηνῶν 5, οἱ δὲ
 παρὸν αὐτῆς ἀνομαζόντο Κριθωτῆσι 6. Ὁ Γεωγρά-
 φος Πρωμαῖος 7 ἀναφέρει δύο κοιλίας τῆς Χερρονήσου, τὴν
 Μηλιάδου ἢ τὴν Κριθωτῆν, ἀπὸ τῆς ἑξῆς δὲ ὡραίας
 ναυαγίων 8 πρὸς τὴν ἀρχὴν Κριθωτῆν, ἢ τὴν
 παραλίαν ἢ το, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς τῆς ἑξῆς βορέ-
 οδυρτικῆς τῆς Ἐλαιούλας ἐν τῇ νότια ἄκρῃ τῆς
 Χερρονήσου Κριθωτῆν. (Παρὰ Δραβῶν 8 ἐπιπέσει δὲ ἢ
 ἐν Ἀναρτανία ἐπιπέσει «Κριθωτῆ δ' ὀνόματι ποχίχη
 τῆς ἐν τῇ Θρακίᾳ Χερρονήσου».

4. Δημοδ. XXIII, 672.

5. Head - Σβαρῶνον ἐνδ. ἀν. Τομ. Α. σ. 329

6. Στρεβ. Βοζαν. ἐν 2.

7. Κ. Πρωμα. Γεωγρ. Γ, 16, § 4.

8. Δραβ. I, 459.

Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἰστορίᾳ τῶν Ἑλλήνων **Σ. Ζαυρ. γράφει**
 σαύτου ἵνασι τῆς καρδιάς ἕκαστος ἢ πῶς **Κριθωτῆ**
 αὐτῆς. Ἐν τῇ Κριθωτῇ ἦτο ἡ ἐφορευτικὸν ὄνομα **Θίωμα**
 οἰα τῆς καρδιόχου, ὅθεν δὲ γίνονται α- **Θραυγ**
 κριβῆς, ἀ' οὗ ἢ ὁ ἀγ. Βυζάντιος ἢ πρὸς **ἡ' ἰωάννης**
 αὐτοῦ ὁ Πλίνος μνημονεύει διασημῶ- **συ. 122**
 νουσαν ἰατρικῶν, ὡς ἐν τῇ ἐπι Κριθω- **ἡ' ἰωάννης**
 τῆς ἐξ ἄλλου, δὲν ἕκαστος ἢ πῶς **1929**

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
 ΑΝΑΓΡΟΝΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
 ΑΝΑΓΡΟΝΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

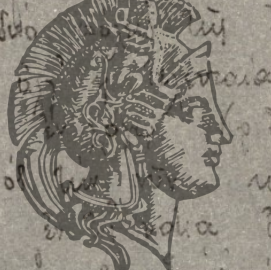
ἡ' ἰωάννης, ἀσχετοῦς τῆς ἀρχαίας ἰστορίας
 τῆς ἀρχαίας ἀναγροῦς τῆς ἀρχαίας ἀναγροῦς
 Προσκονίδα, μετα τῆς ἀρχαίας ἀναγροῦς
 ὄνομα δὲ ἢ ἵστο τῶν ἀρχαίων ἰστορίας.
 εἰς ἴσθι Κριθωτῆ ποτὶς ἐπὶ Παυλῶν
 γίγονοι ἢ γίνονται δὲ Μυκῶν κλίσει.

Ὅτι κληθῆρα ἔσχε τὸν Μυκῶν ἀποικιστοῦται
 ἐν τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ ἀρχαίου ἰστοριογράφου Ἑλλαν-
 τῶν τοῦ Μελιχναίου, διασωθεῖσαν ὑπὸ τῷ Ἄρπο-
 κρατίῳ, ἀναγροῦς « Κριθωτῆ μὲν ὡς ἐν τῇ ἐν Χερ-
 ρονήσῳ, κατὰ γὰρ Ἑλλαντοῦ ἐν τῇ ἐπι Τρωϊκῶν,
 ἔσχε δὲ ἐν τῇ ἐπι Τρωϊκῶν ἐπι αὐτῶν κληθῆναι ἵστο

1. Ἐπιτ. ἀν. σ. 115. — Πλίν. ἰστ. ἀν. IV 18.
 2. ἀγ. Βυζαντ. ἐν 2. « Κριθωτῆ ποτὶς Ἑλλαντοῦ, ὁδοῦνται
 ἀναγροῦς τῆς καρδιάς τῶν Ἑλλαντῶν Κριθωτῶν».
 3. Ζαυρ. Τερ. 67. —

Κριδωτή.

Ἀθηναίων τῶν περὶ Μνησάδου τὴν παραγραφὴν ». Ἄ-
 ραγεραίας δὲ, ἐπὶ τῇ ὡσὺ αἶμα, ὡς ἢ αἰ οὐρ-
 ελαιεῖς ἢ θράσος ἑρπονίου, αἴωρον δὲ ἀπὸ Ἀθη-
 ναίων, οἵτινες ἀντὶ τῶν ἐπιπέπων ἐδιδάξαντο
 περὶ αἵμα, ὡς ἴδιον χωρίον, δὲ ἢ ὁ Συμποστικῶς
 ἐν τῷ περὶ Ἀριστοφάνους γένε τῶν Ἀθηναίων « ἐπὶ
 εὐδοκίᾳ τῶν ἀπέλειαν χωρίων Κριδωτῶν ἢ ἑλαιονελα.
 Νομοίματα ἀρχαιότερα τῶν Κριδωτῶν εἰκονίζουσι
 μεγάλῃ εὐκλείᾳ ἢ ἄλλῃ Ἀθηναίων, οἱ δὲ
 παρὰ τῶν αὐτῶν ἀνομοφίλων Κριδωτῶν. Ὁ Γευγρά-
 γος Προγιάδης ἀναφέρει δὲ ἐπὶ τῇ Χερρονήσῳ, τῶν
 Μάδων ἢ τῶν Κριδωτῶν, ἡ δὲ ἀπόστολα δὲν ὡραία
ΑΚΑΔΗΜΙΑ τῶν Κριδωτῶν καὶ τῶν **ΑΘΗΝΩΝ**
 ὡραίοις ἢ, ἄλλῃ ὡραίων ὡραίων ὡραίων ὡραίων
 οδυνητῶς τῶν ἑλαιονελαίων ἐπὶ τῷ Κριδωτῶν
 Χερρονήσου Κριδωτῶν. (Περὶ ἑλαιονελαίων ἐκείνου δὲ ἢ
 ἐν Ἀσπρηνίᾳ δὲ ἢ Κριδωτῶν δὲ ἐπιπέπων ποζίχνη
 τῶν ἐν τῇ Θρακίᾳ Χερρονήσου ».

4. Συμποδ. XXIII, 672.
5. Head - Libar von ind. αὐ. Top. Α. σ. 329
6. Ζη. Βοζαν. ἢ 2.
7. Κ. Μωζ. Γευγρ. I, 18, § 4.
8. ἑλαιον. I, 459.